

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/66/2021
Identifikačné číslo spisu: 3819010679
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3819010679.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu, na neverejnom zasadnutí konanom 29. septembra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. C. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného A. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/19/2020 z 19. marca 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. C. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/114/2019 z 13. januára 2020, bol obvinený A. C. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

- obvinený A. C. dňa 24. mája 2019 okolo 16:00 hod. v záhradnej chatke bez popisného čísla pri čerpacej stanici O. v N. pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcom konflikte s poškodenou K. O. túto najprv fyzicky napadol tak, že ju päťou udieral po celom tele i do hlavy nad ľavé oko, následne z kuchyne zobral kuchynský nôž s bielou rúčkou dĺžky čepele 30 cm a opätovne na poškodenú, ktorá ležala na posteli týmto nožom zaútočil tak, že ju jedenkrát bodol do prednej časti krku so slovami „ja ťa raz zabijem, najprv zabijem teba a potom seba“, čím jej spôsobil bodno-reznú ranu v oblasti prednej časti krku dĺžky 4 cm a odreninu v oblasti očnice vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali dĺžku liečenia 10 dní.

Za to:

Podľa § 155 ods. 1, § 38 ods. 5 Trestného zákona bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obvinený zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bolo obvinenému uložené ochranné psychiatrické liečenie

ambulantom formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej VŠZP, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške XXX,XX €.

Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvého stupňa“), sp. zn. 2T/114/2019 z 13.januára2020, podal obvinený A. C. a prokurátor odvolanie.

Podľa § 319 Trestného poriadku Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To/19/2020 z 19. marca 2020, obe odvolania zamietol ako nedôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/19/2020 z 19. marca 2020, podal obvinený A. C. prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Lacka, advokáta v Prievidzi dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal, že pokiaľ sa mu kladie za vinu, že jeho úmyselné konanie malo bezprostredne smerovať k spôsobeniu poruchy zdravia v rozsahu predpokladanom v ustanovení § 155 ods. 1 Trestného zákona, má byť zrejmé, že sa jedná o taký útok na zdravie poškodenej, ktorého intenzita vyvoláva bezprostredné nebezpečenstvo toho, že nastane následok spočívajúci v takom poškodení zdravia poškodenej, ktoré by predstavovalo podľa § 123 ods. 3 Trestného zákona ťažkú ujmu na zdraví.

V dovolaní obvinený A. C. uviedol, že na naplnenie skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona nestačí, že páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, je však potrebné, aby tento jeho úmysel smeroval aj k samotnému ublíženiu na zdraví v takom rozsahu, ktorý zodpovedá ťažšiemu následku. V tejto súvislosti obhajoba poukazuje na vykonané znalecké dokazovanie v otázke poranení poškodenej, keď zo znaleckého posudku č. XX/XXXX z 26. júna 2019, vyhotoveným znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie - MUDr. T. S. vyplynulo, že bodná rana poškodenej bola povrchová, nezasahovala do hlbších štruktúr a orgánov v oblasti krku, zasiahla len kožu a podkožie.

Na základe toho obvinený uviedol že skutok, pre ktorý bol obvinený právoplatne uznaný za vinného, nie je možné právne kvalifikovať ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ale len ako dokonaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, čo má zásadný vplyv na trestnú sadzbu.

Obvinený A. C. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného a zrušil uznesenie krajského súdu ako i rozsudok okresného súdu a prikázal okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného A. C. sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorý navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky a zistil, že dovolanie je prípustné [368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 373 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, pretože, obvineným označený dôvod dovolania nie je naplnený.

Najvyšší súd SR poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená,

preto predstavuje výnimočný prielom do právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane tam uvedených dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku). V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§§ 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 Trestného zákona), prípadne zániku trestného činu (§ 87 Trestného zákona), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného, súhrnného alebo spoločného trestu (§§ 41, 42, 47 Trestného zákona).

Podstatou správneho zistenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu dovolania.

Najvyšší súd SR pokladá za dôležité rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený A. C. mal spáchať skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu I. stupňa. Je však potrebné uviesť, že vyriešenie otázky „spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví“, si v predmetnej veci bezpodmienečne vyžaduje posúdenie a vyhodnotenie všetkých dôkazov a všetkých okolností prípadu za predpokladu prieskumu správnosti a úplnosti skutku zisteného a ustáleného súdmi nižších stupňov, konkr. nové resp. i iné hodnotenie vykonaných dôkazov. Takúto kompetenciu ale Najvyšší súd SR nemá, pokiaľ dovolanie nie je podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Najvyšší súd SR teda nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Najvyšší súd SR nie je odvolacou inštitúciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí odvolacieho súdu. S ohľadom na to, nemôže Najvyšší súd SR skúmať dôkazné úvahy súdov nižších stupňov, na základe ktorých dospeli k záveru o naplnení všetkých znakov trestného činu. Preto [rešpektujúc zákaz skúmania a menenia zisteného skutku vyplývajúci z § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku], Najvyšší súd SR uzatvára, že pri tejto námietke obvineného A. C. nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd SR navyše uvádza, že obvinený A. C. svojím konaním v štádiu pokusu, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, sa dopúšťal konania v úmysle poškodenej

spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, sprevádzané slovným spojením-vetami "ja Ťa raz zabijem ,najprv zabijem Teba, a potom seba!" špecifikovaným v skutkovej vete rozsudku súdu I. stupňa. Pokiaľ obvinený svoje konanie zľahčoval odkazom na závery znaleckého posudku, podľa ktorých „bodná rana poškodenej bola povrchová, nezasahovala do hlbších štruktúr“, takýto záver nebol komplexný, pretože v ďalšej časti znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného MUDr. T. S., znalcom pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia je explicitne uvedené, že i keď išlo u poškodenej o ľahké poranenia „konaním mohlo dôjsť k poraneniu životne dôležitých orgánov, ktoré by viedli k fatálnym následkom“, čo zodpovedá záveru, že konanie obvineného bezprostredne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenej, čo naplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Najvyšší súd SR, pokiaľ ide o námietku obvineného A. C. o chýbajúcom úmysle ublížiť poškodenej na zdraví, poukazuje na to, že pri skúmaní či páchatel konal úmyselne, je potrebné vychádzať z viacerých okolností, za ktorých došlo k útoku páchatela, akým motívom bol vedený, čo útoku predchádzalo, ako bol útok vykonaný, aké nástroje boli použité, či páchatel zámerne útočil proti takým častiam tela, kde sú orgány dôležité pre život, a ktoré sú ľahko zasiahnuteľné. Z hľadiska úmyslu páchatela spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví postačuje zistenie, že vedel, že môže svojím konaním tento následok spôsobiť a bol s tým uzrozumený.

Najvyšší súd SR uvádza, že zistenie a konštatovanie naplnenia či nenaplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (úmyselnej formy zavinenia, ako na to poukazuje dovolateľ) patrí medzi okolnosti podliehajúce normám procesného práva a vykonáva sa v rámci dokazovania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku: „V trestnom konaní treba dokázať, najmä či sa stal skutok a či má znaky trestného činu“.

Najvyšší súd SR nemôže v rámci dovolania preskúmavať, či bola alebo nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Najvyšší súd SR by opätovným prehodnocovaním a iným hodnotením skutkových zistení neprípustne zasahoval do priebehu dokazovania súdov nižšieho stupňa.

Najvyšší súd SR záverom uvádza, že u obvineného A. C. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a preto podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. C. odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s ust. § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.